

N:o 8/1936.

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 8/1936 i anledning av landstingsmannen Torsten Rothbergs motion N:o 29/1936 med förslag till landskapslag om jaktkort.

Landstinget, som i ärendet fått emottaga lagutskottets betänkande N:o 12/1936, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

Lagförslaget avser enligt lagutskottets betänkande, utom att främja jaktvården, att åstadkomma större ordning vid idkandet av jakt inom landskapet, att underlätta uppdagandet och beivrandet av brott emot gällande jaktlag och att sålunda utgöra ett skydd för den enskilde jakträttsinnehavaren. Förslaget syftar vid sådant förhållande längre än motsvarande bestämmelser om jaktkort i riket, där jaktkortet utfärdas endast såsom bevis däröver, att den jaktvårdsavgift, som i riket utgör förutsättningen för rättighet att jaga, blivit erlagd.

Stora utskottet omfattar lagutskottets uppfattning om behövligheten av en lag med det i betänkandet angivna syftmålet. Med anledning därav förordar stora utskottet lagutskottets betänkande, likväl med nedan angivna ändringar.

§ 1. I första momentet har stora utskottet utmönstrat orden "å lovgivna marker", emedan stadgandet annars kunde giva anledning till en säkerligen icke avsedd misstyddning, bestående däruti, att jakt å icke "lovgivna marker" vore strafflös såvitt gäller jakten utan innehav av jaktkort. Även annars äro de nämnda orden i nuberörda sammanhang överflödiga.

Andra momentet har stora utskottet helt och hållet utelämnat med hänsyn till dess ur lagteknisk synpunkt otillfredsställande formulering. Stora utskottet har därvid beaktat omöjligheten att fullt adekvat och på ett giltigt sätt definiera begreppet "skärgården" i dess nu ifrågavarande bemärkelse, samt trott sig kunna förutse, att en godtycklig tillämpning av stadgandet ej ens med bästa vilja i världen kunde undvikas. Stora utskottet befarar dessutom, att momentet skulle föranleda en oändlig rad av åtal mot personer, vilka i god tro velat utnyttja däri förutsatt befrielse från skyldigheten att lösa jaktkort. Visserligen har inom stora utskottet ifrågasatts möjligheten att ersätta orden "skärgården och mot skärgården liggande strand" med en nyons-

bestämning, omfattande vissa uppräknade kommuner, men har stora utskottet slutligen funnit det med rättgisa och billighet bäst överensstämmande att landskapets samtliga innebyggare äro underkastade enahanda skyldighet att tilllösa ^{sig} jaktkort.

§ 2. För att det föreliggande lagförslagets ovan angivna syftemål - bland annat att underlätta övervakningen av jaktlagstiftningens tillämpning - må kunna effektivt förverkligas anser stora utskottet att jaktkort bör utfärdas efter prövning endast åt tillförlitliga personer.

Förpliktelsen att anskaffa jaktkort kommer tvivelsutan att medföra betydande olägenheter särskilt för avsides boende i form av både tidsförlust och utgifter. För att i någon mån lindra dessa svårigheter finner stora utskottet lämpligt att jaktkortet böra kunna utfärdas för längre tid än ett år åt gången och har stora utskottet i sådant hänseende stannat vid en maximigiltighetstid av tre år. Enär fall emellertid kunna tänkas då jaktkort erfordras endast för kortare tid, önskar stora utskottet bereda möjlighet till utfärdande av dylika kort med en giltighetstid av ett, två eller tre år, varvid likväl del av år icke bör ifrågakomma.

Spörsmålet om av vilken myndighet på landsbygden jaktkort skall utfärdas har jämväl varit föremål för stora utskottets omprövning. I syfte att särskilt för skärgårdsbefolkningen underlätta anskaffningen av dessa kort har framställts förslag därom, att uppdraget borde anförtros kommunalnämndsordförandena. Då övervakningen av jaktlagstiftningens efterlevnad likväl åligger länsmännen och enär det vore mindre lämpligt att påföra de förstnämnda ett dylikt för den kommunala verksamheten alldeles främmande uppdrag, har stora utskottets majoritet, isynnerhet som vederbörande kommunala organ ej heller kunnat beredas tillfälle att yttra sig i saken, anslutit sig till lagutskottets förslag i berört hänseende.

Stora utskottet anser för sin del den av lagutskottet föreslagna jaktkortsavgiften, 25 mark om året, alltför betungande åtminstone för den mindre bemedlade delen av befolkningen. Med anledning härav föreslår stora utskottet en lösen av tio mark för varje år av jaktkortets giltighetstid. Då stora utskottet icke omfattat i lagutskottets betänkande under 2 mom. 1 § avsedda befrielse från skyldigheten att anskaf-

fa jaktkort torde, i händelse stora utskottets nu ifrågavarande förslag godkännes, den emotsedda inkomsten likväl icke nedgå oaktat avgiften sänkes, utan en ökning därav kan sannolikt i stället förutses.

§ 7. Stora utskottet har i paragrafen infört ett nödigbefunnet förtydligande av ordalydelsen.

Jämte det stora utskottet i övrigt omfattar lagutskottets betänkande får stora utskottet värdsamt föreslå,

att landstinget måtte antaga nedanstående

"L a n d s k a p s l a g

om jaktkort.

§ 1.

Envar, som inom landskapet Åland önskar bedriva jakt med skjutvapen eller annat fångstmedel, vare pliktig att lösa jaktkort.

§ 2.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången i Mariehamns stad av magistraten och i landskommunerna av länsman. Avgiften för jaktkortet utgör tio mark för varje år av jaktkortets giltighetstid, vilken avgift tillfaller landskapet för att användas till främjande av jaktvården inom landskapet. Jaktkort löses å den ort, där sökanden är bosatt.

Den, som utfärdat jaktkort, tillkommer ur landskapsmedel en ersättning om tre mark för varje kort.

§ 3.

Jaktkort utskrives å av landskapsnämnden fastställd blankett. Landskapsnämnden bör tillhandahålla magistraten och länsmännen erforderligt antal blankettböcker.

§ 4.

Den, som utfärdar jaktkort, bör föra förteckning, utvisande för varje år under fortlöpande nummer alla utfärdade jaktkort och erlagda avgifter samt angivande innehavarens av jaktkort för- och tillnamn, yrke och hemvist.

§ 5.

Till landskapsnämnden skall halvårsvis, den 15 juli och den 15 januari, insändas de influtna jaktkortsavgifterna jämte redovisning och

avskrift av förteckningen över utfärdade jaktkort.
§ 6.

Jaktkortet skall den jagande ovillkorligen medhava och för jakt-rättsinnehavaren, polismyndighet och för jaktvård anställd person vid anfordran uppvisa.

§ 7.

Var, som utan att innehava och medföra jaktkort bedriver jakt inom landskapet eller vid anfordran vägrar att uppvisa detsamma, såsom i föregående § påbjudes, straffes såsom för olovlig jakt, på sätt i strafflagen stadgas.

§ 8.

Utgivet jaktkort kan av landskapsnämnden på en av densamma bestämd tid återkallas, om innehavaren av kortet fällts för brott emot landskapslagen om jakt eller brutit emot stadgandena i § 6 av denna lag.

Mariehamn den 24 november 1936.

På stora utskottets vägnar:

Karl Aug. Helin.

H. D. Rautström

Närvarande i utskottet: ordföranden Helin samt ledamöterna Bertell, Blomroos, Bengtz, Forsberg, Holmström, Lundberg, Påvals, Jonatan Sjöblom och Wilén.